

Dosarul nr. 2r-695/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul central (jud. N. Șova)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Panov, Iu. Cotruță, I. Țurcan)

Instanța de revizuire: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Panov, I. Țurcan, Iu. Cotruță)

DECIZIE

17 noiembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Iurie Bejenaru

examinând recursul declarat de Svetlana Moiseeva, reprezentată de
avocatul Ana Nichitoi

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Svetlanei Moiseeva
împotriva lui Mihail Sacara cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere
și a cheltuielilor de judecată

împotriva încheierii din 7 octombrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin
care a fost respinsă ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de Svetlana
Moiseeva, reprezentată de avocatul Ana Nichitoi împotriva deciziei din 10 martie
2020 a Curții de Apel Chișinău

constată:

La 20 octombrie 2017, Svetlana Moiseeva a depus cerere de chemare în
judecată împotriva lui Mihail Sacara cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de
întârziere și a cheltuielilor de judecată.

Întemeindu-și pretențiile în baza art. 8, 11, 512-530, 572, 585, 602, 619,
867, 874 Cod civil, art. 5, 6, 38, 94, 96, 166, 167 CPC, a solicitat admiterea
acțiunii, încasarea din contul lui Mihail Sacara în beneficiul său a sumei de 8 500
de euro cu titlu de împrumut, a sumei de 7 416,70 euro cu titlu de dobândă legală
de întârziere și a cheltuielilor de judecată, formate din taxa de stat și cheltuieli de
asistență juridică.

Prin hotărârea din 4 mai 2018 a Judecătoriei Chișinău sediul central, a fost
admisă acțiunea.

A fost încasată de la Mihail Sacara în beneficiul Svetlanei Moiseeva suma
de 8 500 de euro cu titlu de datorie la împrumut, suma de 7 416,70 euro cu titlu
de cu titlu de dobândă de întârziere pentru perioada 18 septembrie 2011 –
28 august 2017, suma de 9 757 de lei cu titlu de cheltuieli de plată a taxei de stat,

suma de 3 240 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică și suma de 2 158,61 de lei cu titlu de cheltuieli de executare a actelor judiciare.

Prin decizia din 14 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Mihail Sacara, reprezentat de avocatul Vasile Pruteanu și menținută hotărârea din 4 mai 2018 a Judecătoriei Chișinău sediul central.

Prin decizia din 18 septembrie 2019 a Curții Supreme de Justiție, a fost admis recursul declarat de Mihail Sacara, reprezentat de avocatul Vasile Pruteanu împotriva deciziei din 14 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău și remisă cauza la rejudicare la Curtea de Apel Chișinău.

Prin decizia din 10 martie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de Mihail Sacara, casată hotărârea din 4 mai 2018 a Judecătoriei Chișinău sediul central și emisă o nouă hotărâre de respingere a acțiunii.

Au fost încasate de la Svetlana Moiseeva în beneficiul lui Mihail Sacara, cheltuielile de judecată formate din suma de 3 500 de lei cu titlu de taxă de stat achitată la depunerea cererii de apel.

A fost încasată de la Svetlana Moiseeva în beneficiul statului, suma de 3 817 lei cu titlu de taxă de stat.

Prin încheierea din 23 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă cererea lui Mihail Sacara, reprezentat de avocatul Vasile Pruteanu privind emiterea unei decizii suplimentare la decizia din 10 martie 2020 a Curții de Apel Chișinău.

Prin decizia din 31 martie 2021 a Curții Supreme de Justiție, a fost respins recursul declarat de Mihail Sacara, reprezentat de avocatul Vasile Pruteanu și menținută încheierea din 23 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău.

La 13 aprilie 2021, Svetlana Moiseeva, reprezentată de avocatul Ana Nichitoi, în temeiul art. 449 lit. b) CPC, a depus cerere de revizuire împotriva deciziei din 10 martie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acesteia, casarea deciziei instanței de apel, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a cererii de apel depuse de Mihail Sacara împotriva hotărârii din 4 mai 2018 a Judecătoriei Chișinău sediul central.

În motivarea cererii a invocat că prin ordonanța din 17 februarie 2021, emisă de procuror, adjunct-interimar al procurorului-șef al Procuraturii mun. Chișinău, șef-adjunct al Oficiului Buiucani Gheorghe Mihailă, a fost dispusă restituirea către Svetlana Moiseeva a corpului delict, și anume declarația în original din 17 septembrie 2009, semnată de Mihail Sacara, prin care acesta a împrumutat suma de 10 000 de euro de la Svetlana Moiseeva.

A menționat că originalul declarației semnate de Mihail Sacara a existat la momentul judecării cauzei, însă aceasta era anexată la materialele dosarului penal, iar obținerea acesteia a avut loc abia în 2021, prin ordonanța procurorului din 17 februarie 2021.

La fel, a precizat că circumstanțele stabilite prin raportul de expertiză din 25 martie 2021 nu îi erau cunoscute, iar dat fiind faptul că în cadrul ședinței de judecată, Mihail Sacara a susținut că declarația semnată este una falsă, proba

obținută confirmă că acțiunea depusă de către dânsa se bazează pe un act juridic veridic, și nu unul fals, precum a pretins Mihail Sacara.

Prin încheierea din 7 octombrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de Svetlana Moiseeva, reprezentată de avocatul Ana Nichitoi.

La 18 octombrie 2021, Svetlana Moiseeva, reprezentată de avocatul Ana Nichitoi a declarat recurs împotriva încheierii din 7 octombrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a încheierii recurrate, cu soluționarea prin decizie a problemei respective sau cu remiterea cauzei spre judecare.

În motivarea recursului a susținut că aprecierea Curții de Apel Chișinău, expusă prin încheierea din 7 octombrie 2021 este una eronată și contradictorie în raport cu probele administrate, or, fila dosarului 74 confirmă faptul că Inspectoratul General al Poliției Buiucani i-a refuzat predarea originalului declarației, invocând că aceasta este păstrată la materialele cauzei penale.

Totodată, a notat că filele dosarului 25 și 26 confirmă faptul că dânsa, prin intermediul reprezentantului său, a depus inclusiv și un demers de colectare a probelor, adică a solicitat ajutorul instanței pentru obținerea declarației date.

A reiterat că raportul de expertiză a demonstrat că ștampila notarului, aplicată pe declarația din 17 septembrie 2009, a fost falsificată, notarul confirmând că nu a înregistrat o asemenea declarație.

În conformitate cu art. 425 CPC, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva încheierii din 7 octombrie 2021 la 18 octombrie 2021, în termenul legal.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) CPC, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copieii certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului și a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Studiind materialele dosarului în raport cu temeiurile invocate în recurs Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea încheierii contestate, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Actele cauzei atestă că la 13 aprilie 2021, Svetlana Moiseeva, reprezentată de avocatul Ana Nichitoi, a depus cerere de revizuire împotriva deciziei din 10 martie 2020 a Curții de Apel Chișinău, în temeiul art. 449 lit. b) CPC (f. d. 166-170 vol. II), care prin încheierea din 7 octombrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă ca fiind inadmisibilă (f. d. 216-225 vol. II).

În conformitate cu art. 451 CPC, cererea de revizuire se depune în scris de persoanele menționate la art. 447, indicându-se în mod obligatoriu temeiurile consemnate la art. 449 și anexându-se probele ce le confirmă.

Din dispozițiile legale enunțate urmează că revizuirea este o cale de atac de retractare și nu de reformare prin intermediul căreia se poate obține anularea unei hotărâri judecătorești irevocabile și reînnoirea judecării în cazurile expres determinate de lege, iar retractarea neîntemeiată a hotărârii contestate poate duce la încălcarea principiului stabilității raporturilor juridice. De aceea, legea admite revizuirea numai în cazuri strict determinate, care sunt prevăzute în mod limitativ în art. 449 CPC.

După cum rezultă din materialele dosarului, drept temei de revizuire a deciziei din 10 martie 2020 a Curții de Apel Chișinău, revizuenta Svetlana Moiseeva a invocat prevederile art. 449 lit. b) CPC, menționând că prin ordonanța din 17 februarie 2021, emisă de procuror, adjunct-interimar al procurorului-șef al Procuraturii mun. Chișinău, șef-adjunct al Oficiului Buiucani Gheorghe Mihailă, a fost dispusă restituirea către Svetlana Moiseeva a corpului delict, și anume declarația în original din 17 septembrie 2009, semnată de Mihail Sacara, prin care acesta a împrumutat suma de 10 000 de euro de la Svetlana Moiseeva.

A precizat că originalul declarației semnate de Mihail Sacara a existat la momentul judecării cauzei, însă aceasta era anexată la materialele dosarului penal, iar obținerea acesteia a avut loc abia în 2021, odată cu adoptarea ordonanța procurorului din 17 februarie 2021.

La fel, a specificat că circumstanțele stabilite prin raportul de expertiză din 25 martie 2021 nu îi erau cunoscute, iar dat fiind faptul că în cadrul ședinței de judecată, Mihail Sacara a susținut că declarația semnată este una falsă, proba obținută confirmă că acțiunea depusă de către dânsa se bazează pe un act juridic veridic, și nu unul fals, precum a pretins Mihail Sacara.

În conformitate cu art. 449 lit. b) CPC, revizuirea se declară în cazul în care au devenit cunoscute unele circumstanțe sau fapte esențiale ale cauzei care nu au fost și nu au putut fi cunoscute revizuentului, dacă acesta dovedește că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a cauzei.

În sensul normei enunțate este important de înțeles că circumstanțele sau faptele trebuiau să existe obiectiv până la data pronunțării deciziei, să aibă importanță esențială pentru justa soluționare a cauzei civile, adică să aibă putere decisivă asupra concluziei instanței de judecată, să fie descoperite după ce decizia judecătorească devine irevocabilă.

Pentru acest motiv de revizuire este necesar ca revizuentul să probeze că nu a știut anterior pronunțării deciziei a cărei revizuire se cere despre aceste circumstanțe sau fapte și că nu a avut posibilitatea de a le cunoaște, în caz contrar ele nu pot servi ca temei de revizuire.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că Curtea de Apel Chișinău întemeiat a ajuns la concluzia de a respinge cererea de revizuire depusă de Svetlana Moiseeva, reprezentată de

avocatul Ana Nichitoi, în acest sens corect stabilind că cererea de revizuire nu cade sub incidența temeiurilor prevăzute la art. 449 lit. b) CPC, invocate de revizuentă, în baza cărora se poate solicita revizuirea.

Așadar, pretinsele circumstanțe sau fapte esențiale ale cauzei care au fost invocate de către recurentă, și anume raportul de expertiză judiciară nr. 397 din 25 martie 2021, a fost emis ulterior deciziei din 10 martie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a cărei revizuire se solicită.

În consecință, raportul de expertiză judiciară nr. 397 din 25 martie 2021 nu poate fi calificată drept o circumstanță nou-descoperită, or revizuenta nu a fost lipsită de dreptul de a solicita efectuarea unei expertize analogice și în cadrul examinării cauze civile.

La fel, urmare a studierii materialelor cauzelor, a fost stabilit că actele anexate la cererea de recurs, și anume răspunsul oferit de către IP Buiucani și demersul de colectare a probelor înaintat instanței de apel, nu constituie circumstanțe nou-descoperite, or, actele date au fost anexate la materialele dosarului și au constituit anterior obiect al studiului pe parcursul examinării cauzei și cărora le-a fost dată aprecierea corespunzătoare, iar Svetlana Moiseeva nu a prezentat nicio probă justificativă care ar demonstra că a întreprins toate măsurile și diligența necesară, pentru a face rost de originalul declarației și pentru a o prezenta instanței de judecată *la etapa oportună a procesului, potrivit dispozițiilor art. 119 CPC*.

Astfel fiind, temeiurile invocate în cererea de revizuire de către Svetlana Moiseeva, reprezentată de avocatul Ana Nichitoi nu pot fi reținute ca unele prevăzute la art. 449 CPC, în baza cărora se poate solicita revizuirea, iar admiterea cererii de revizuire, în asemenea împrejurări, ar contravine principiului securității raporturilor juridice și ar constitui o violare a art. 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

În susținerea opiniei enunțate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție invocă și hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 3 martie 2009 în cazul Eugenia și Doina Duca contra Moldovei, în care Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reiterat că securitatea raporturilor juridice presupune respectarea principiului autorității lucrului judecat, care instituie că nicio parte nu este în drept să solicite revizuirea unei hotărâri definitive și obligatorii întru obținerea unei reexaminări și unei noi soluții în cauză. Competența de revizuire a instanțelor superioare ar trebui să fie exercitată pentru a corecta erorile judiciare și omisiunile justiției, dar nu pentru a efectua o nouă examinare. Revizuirea nu ar trebui apreciată ca un recurs deghizat. O distanțare de la principiul respectiv este justificată doar atunci când este determinată de circumstanțe cu caracterele substanțiale și obligatorii.

Pe cale de consecință, instanța de recurs constată că argumentele recurenteii invocate în recurs nu pot constitui temei de admitere a recursului în sensul invocat, or acestea nu conțin argumente care ar indica expres la ilegalitatea încheierii recurate, prin care s-a dispus respingerea cererii de revizuire ca inadmisibilă.

Distinct de cele relatate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și de a menține încheierea din 7 octombrie 2021 a Curții de Apel Chișinău.

În conformitate cu art. 427 lit. a), art. 428 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se respinge recursul declarat de Svetlana Moiseeva, reprezentată de avocatul Ana Nichitoi.

Se menține încheierea din 7 octombrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Svetlanei Moiseeva împotriva lui Mihail Sacara cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Dumitru Mardari

Iurie Bejenaru